

V Euclidu nas skrbi

Euclid, O. — Na uho bi rada povedala Jakatu, da midva, ne bova krave dobila, ker trdi John Fortuna iz 47. ceste, da jo bo on dobil. Rekel je, da bo potem kar avtomobil prodal in se vozil s kravo, ki gre bolj pametno in lepo pri kraju ceste. Trdi, da bo veliko prihranil na gasolinu. Pa tudi Frank Pirc iz ravno iste ceste si jo lasti, ker bi rajši imel kravo kot konja. Tako bo dvakrat "prefit," ker bo za vožnjo in molžnjo, pa še gnoj n ič ne steje.

Sedaj pa res ne vem, kako bo z mojim vozičkom, če res krave ne dobim. Veš, Jaka, ti si me n e k a j zadnjici vprašal zavoljo žehtarja pa za stolček. Če bom dobila kravo, bom šla k Strnadiovi mami po jerbas, pa bom tiste štiri pipe odprla, pa naj kar v jerbas teče. Stolčka torej ne bom rabila, ker tudi časa ne bo, da bi se vsedla. To bo lepo pelo v jerbas: znnk, znnk, znnk. Ko bo jerbas poln, bo pa Rupretova Francka k temi mleko prinesla, če moj voziček še ne bo gotov. Pa mi piši, koliko mleka bi rad na dan. Pojetovata pravi, da še nima locnja za kravo privezat. Saj ga tudi ni treba. Kaj se pa sili, saj ne bo krava njegova! Krava bo moja, ali pa Jakatova, ampak prej moja. — Joh, meni ē kar srce počit samih skrb, koliko bo dela, če res kravo dobim. Pa tudi na te mislim, Jaka, kako boš moral z g o d a j vstajat, če kravo dobiš, da jo boš oglajštal pred fruškom. Se reče, v drugem oziru bō pa kralja tudi koristna, ker jo boš imel lahko mesto vekarke. Ne sicer pri postelji, ampak kot sem zvedela, je krava tako naučena da prvič zaploža ob šestih zjutraj. Če ni nič, zaploža ob pol sedmih in če še do sedmih ni nič, pride pa sama v hišo. (Bog ve, če se tudi kaj na marjaš zastopi? Op. Jak.).

Ravno prejle mi je tudi na uho priletelo, da je Mrs. Ban iz Geneve zaarala kravo. Kaj si vse upajo! Saj jih imajo v Genovi dovolj, kaj bi še po naše hodili, te vprašam, Jaka?

Urška Trtnik.

"Plavi Jadran"

V nedeljo dne 24. februarja je Jugoslovanski pevski zbor "Plavi Jadran" priredil svoj prvi koncert. Gostovala sta češki pevski zbor "Lumir Hlahol" in slovensko pevsko društvo "Cvet." Zdi se mi, da zaslužijo člani tega zbora nekoliko javnega priznanja.

Program je otvoril g. Mihail Čerezin, ki je v jedrnih besedah povedal marsiškaj zelo zanimivega, kakor tudi velikanski pomen jugoslovenskih zborov v splošnem. Nato je nastopil zbor "Plavi Jadran" v celoti, in zapel preleplo jugoslovansko himno "Lepa naša domovina." V tretji točki je nastopil mladinski oddelek tega zobra ter zapel več krasnih pesmi, med njimi tudi nekaj slovenskih narodnih pesmi, vključivši "Barčica." Ta skupina je naravnost očarala vse navzočo, posebno pa še nas Slovence, kajti koliko je še otrok slovenskih staršev, ki jim je naš jezik deveta briga, a tukaj mladina hrvatskega rodu tako lepo razločno izgovarja besedo slovenski pesmi. Gotovo gre priznanje njih učitelju g. Louis Šemetu za izvrstno učenje. Sijajno se je odlikovala v soli, dueti in tudi pri zboru gdč. Anka Dražonović, altistinja. V duetu in soli je izkazal svojo pevsko moč tudi g. Peter Perenčevič. Nastop ženskega zobra se je občinstvu tudi dopadel — Gustojuči zbor "Lumir Hlahol" pod vodstvom g.

Edw. Krejza je z izbranimi psmi tudi zadovoljilo udeležence, in ravno tako pevski zbor "Cvet." Med prvim in drugim delom programa sta v duetu na hrvatske gitare žela buren aplavz dva mladeniča zobra "Plavi Jadran." Program je zaključil z violin solo poznani violinski učitelj g. L. Hunsinger, katerega je spremljal na klavir g. John Lukas. Po končanem programu se je razvila prosta zabava v spodnji dvorani in v zgornji pa ples. Plesalo in pelo se je pozno v jutro. Vsem navzdim, med njimi več članom dvojnega oktetka "Zvezda," so se dopadli gostoljubni člani "Plavega Jadrana."

Čast in priznanje gre članom "Plavega Jadrana," ki žrtvujejo se samo čas, ampak tudi dečar, ter povevodu tega zobra, ki se je potrudil in tako kratkem času naučil to skupino zraven številnih hrvatskih pesem tudi slovenske.

Obilo napredka in uspeha želim novo ustanovljenemu zboru "Plavi Jadran." Le naprej za večji zbor!

Anna Traven.

LEPA ZAHVALA

Velikokrat sem že čital v raznih časopisih o prireditvah, ko sorodniki počaste svoje drage v slučaju k a k e obletnice, ali ko otroci počaste svoje starše, ko so že toliko in toliko starli ali pa, da so že toliko časa poročeni. — Bral sem, kako so jimi otroci v mnogih slučajih tudi zetje in vnuki pomagali, da so starše na zvit način presenetili s surprise party. Dostikrat sem se smejal, kako da so bili starci neprevidni, da niso nič opazili nastavljene pasti. Misil sem si, da mene bi ne spravili v tako past. O, pa so me in to v nedeljo 10. februarja. V soboto 9. februarja sem delal ponocni in ko pridem v nedeljo zjutraj domov, mi s i n Edward reče, naj grem spat, da nas bo popoldne Lojze peljal k Joe Nahtigalu, ki je mož naše hčerke Anie. Tam da bomo malo povasovali in malo pokramljali.

Ko se ob eni popoldne zbudim, mi reče žena, da je š e l Lojze ven, da bo pa gotovo ob treh zopet doma. Res je prišel in žnjim tudi naš zet Michael Lah, ki nas vpraša, kam se bomo peljali. Pa nekam čudno se je pri tem smejal. Pa tudi njegova soproga, naša hčerka in drugi so se nekam poredno na smeh držali, posebno vnuk Mickey se je nekam sumljivo smejal. Posvedal sem jim, da nas bo Lojze peljal. Mrs. Lah nam pove, da gredo oni pa v Newburg, kjer ima neko društvo prireditve. In tako smo se odpeljali vsak na svoj kraj. No, reči pa moram, da smo se kaj kmalu potem vsi skupaj sešli na enem prostoru in sicer v lepih prostorih Mr. J. Plevenika na 152. cesti. Ko vstopim v njegove prostore, mi zagrmi na uho: surprise! Kar okamenel sem, kakor tudi moja soproga, ker nisva prav nič vedela, da nama mislijo naši otroci in naša zeta: Mike Lah in Joe Nahtigal prirediti tako presenečenje ob 40 letnici najine poroke.

Tem potom se najiskrenje zahvalim vsem, ki so nas presestili: najinim otrokom in zetom, vsem našim sorodnikom in starim prijateljem. Ne bom imenoval vseh imen, ker bi lahko katerega izpustil, pa se bojim zamere. Naj bo torej na tem mestu izrečena najina prisršna hvala za vse in ker ste name darami takoj lepo vsoto. Dolžnost naju pa veže, da se posebno zahvaliva zetu Mihail Lahu, ki je vso to reč izpeljal in za lep govor. Ravno tako tudi njegovega spremljevalca, naj bi ga ostavil.

gover in za dopis v Ameriški Domovini. Naj nihče ne zameri, če sem kaj napek napisal. Moja in moje soproge želja je, da bi se kmalu sešli zopet skupaj tukaj ali tam.

DRUŽINA JAZBORSKIH

(Za "A. D." prestavil M. U.)

Grof Jazborski je stopal klonjene glave, s hladnim mirom na obrazu, ter strmel izgubljeno pred se. Le enkrat — ko je sprevid stopal baš mimo Zaplotnikove hiše — je dvignil glavo ter temno pogledal po latniku. Za nekim oknom je opazil bledu klenki obraz, ki je bil napol zkrit po zavesi.

Na pokopališču je bil obred zelo dolg. Po nagrobnem govoru duhovna je govoril eden izmed častnikov, a nato so pecvi zapeli: Vigred se povrne . . .

Grof Jazborski ni slišal ničesar, ni videl ničesar. Kakor je v globokih temnih sanjih pogledal, ko mu je duhovnik podal lopatico, katera je bila že polna zemlje. Iztegnil je roko in ropotaje je padla zemlja na trugo. Potem je šla lopatica svojo pot skozi stotere roke. Ko so ljudje videli, da častniki in druga gospoda stopijo, potem ko so vrgli kepo zemlje v grob, k grofu in mu podajajo roko, so tudi oni sledili temu primeru — in grof Jazborski je dobil podplute roke od vsega tega sočutja, ki so mu izkazovali s svojimi grobimi pestmi.

Za hrbiti kmetov, ki so se potiskali pred grofom sem in tja, je prišel nekdo plaho v vstran obrnjenega obraza k grobu, prikel z roko kepico zemlje, jo spustil v grob ter hotel iti.

A grof Jazborski ga je opazil. "Francelj!" je zaklical omahujočega glasu. "Le pridi sem — tu di mi podaj roko!"

Streslo je lovča, kakor da je krč napadel njegova ramena. Posvešene glave, klubok stisnjena na prsi, a obraz oblit solza je stopil bliže. Ko je grof Jazborski videl te solze, videl to globoko, resnično bol se je spremenil nje-

gov hladan mir v ganotje in pričel je jokati. Robert, katerega je ta nepričakovana očetova šibkost neprjetno dirnila, je pošepetal duhovniku par besed, narker je prečastiti odrinil Francelja ter prikel grofa za roko. "Pridite, gospod grof v cerkev, pri Bogu je tolažba, a ne pri ljudeh!"

Grof Jazborski je zvezlo besed in stvari le napol razumel. Solzni oči je pogledoval sedaj lovča, potem d'uhovna, pokimal brezmiseln predse ter se dal odpeljati v zakristijo.

Po izrečni želji Roberta se je imela vršiti maša šele po pokopu. Tedaj so pričeli zvonovi zvoniti in, medtem ko je grobar pričel zakraviti grob in nakupičil potem na gricek goru vencev in cvetkov, so se klopi v cerkvi napolnil.

V nekem kotu pod korom je stal hotelir in čakal, da se je pokopališče izpraznilo. Potem je odhitel iz cerkve.

Par minut kasneje je od hotelira sem pripeljala zaprta kocija in se ustavila ob pokopališčem zidu. Hotelir, ki je sedel poleg kocija na kozlu, je skočil na tla ter odprl vrata.

Iz kocije je stopil Albert. Očividno se je trudil, da bo svoje ganotje s silo premagal, a to mu je kljub temu govorilo iz vsake njegove blede, spačene poteze.

Hotelir ga je vodil. Ko je ugledal Albert med nagrobnimi kameni in križi sveži cvetni križek, je njegov korak obstal. Z nemim pogledom je prosil svojega spremljevalca, naj bi ga ostavil.

gover in za dopis v Ameriški Domovini. Naj nihče ne zameri, če sem kaj napek napisal. Moja in moje soproge želja je, da bi se kmalu sešli zopet skupaj tukaj ali tam.

Frank in Franciška Skulj.

oddahlil in si oblekel suknjič. "Klobuk in puško!" A še predno je Mohor prišel do vrat, je grof vprašal: "Zakaj ne pride kozka dolj k meni? Ali pa mar ne veše, da sem ža doma?" Lovec je zajec par besed, a grof ga ni poslušal, pač pa je strmel pred se in si z roko popravljal lase. "Uboga kozka! Pač je morala imeti hudo uro tako sama doma — to si lahko predstavljam!" Grobo je z laktom odrinil Mohorja in ostavil sobo.

Razburjenje je odsevalo z grofovga obraza. Nekaj časa je strmel skozi okno na sohnate vrhove dreves. Potem je stopil od okna, položil pismo na mizo in dejal hripavo: "Seveda! Kdor na eni strani jamo kopljje, mora na drugi zemlji na kupec metati! Tebi kot brat daje dvakratno, za kar kot sin očeta prikrajšuje. Ubogati bi bila morala njegov pripis . . . bolje bi bilo!" (Dalje prihodnjič)

Razburjenje je odsevalo z grofovga obraza. Nekaj časa je strmel skozi okno na sohnate vrhove dreves. Potem je stopil od okna, položil pismo na mizo in dejal hripavo: "Seveda! Kdor na eni strani jamo kopljje, mora na drugi zemlji na kupec metati! Tebi kot brat daje dvakratno, za kar kot sin očeta prikrajšuje. Ubogati bi bila morala njegov pripis . . . bolje bi bilo!" (Dalje prihodnjič)

DNEVNE VESTI

Hoover Junior je tožen za \$94,000

Bakersfield, Cal., 1. marca. —

Herbert Hoover Jr., sin bivšega predsednika Zedinjenih držav, je bil tožen za \$94,000 odškodnine, ker je s svojim avtomobilom povozil nekega W. E. Pounega iz Banning, Cal. Nesreča se je pripetila 31. oktobra lanskega leta. Young zatrjuje, da je dobil v nesreči tri zlomljena rebra, da so mu pretresli možgani, da je izgubil zobe in dobil še več drugih manjših poškodb.

Dva urednika aretirana radi napada na cerkev

Varšava, 1. marca. — Urednik nekega svobodomiselnega časnika v tem mestu je bil aretiran in obsojen v štiri meseca zapora radi nezaslišano nesramnega napada na katoliško duhovščino. Kot pravijo poročila, je bil pisanje tako ostuden, da so se zgražali nad pisanjem celo uredniki, ki niso naklonjeni katoliški veri. Drugi obojeni urednik je izdajatelj nekega katoliškega časopisa, kateremu se je dokazalo, da je lažnivo poročal. Dobil je tri meseca zapora.

Jugoslovanski kmet je prodal svojo ženo

Vlasotinci, Jugoslavija, 2. marca. — Čedomir Mladinović, siromašen kmet v tukajnji okolici, je danes prodal svojo ženo za \$40.00 in za 200 funтов žita nekemu Dragotinu Markoviču. Žena je bila zadovoljna s prodajo.

Imel dekle, dasi je dobival podporo od mesta

Chicago, 2. marca. — Na takojšnji sodniji se je moral zagovarjati 56 let starji Jacob Kay. Dobival je od mesta podporo, kar pa mu ni preprečilo, da je vzdruževal tudi dekle, kateri je plačeval \$1.00 na dan.

Zahtevajo \$140,000,000 za narodno gardo

Washington, 2. marca. — Odsek za vojaške zadave zbornice poslancev v kongresu je dobil zahtevo, da se v tekočem letu potroši \$140,000,000 za modernizacijo narodne garde v raznih državah Unije. Samo za izgradnjo novih orožaren se zahteva \$65,000,000, ostali denari pa bi se porabil za nove topove, puške in obleko.

Miza in revolver v županovem avtomobilu

New York, 2. marca. — Novi avtomobil newyorskega župana LaGuardia ima posebne predale za revolverje. Predali so načrti tako, da lahko župan ne-mudoma seže po revolverju, če bi bil napaden. V avtomobilu se nahaja tudi posebna miza, na kateri župan odpira pisma, ko se vozi v urad in iz urada.

MALI OGLASI

Naučite se "Tap" plesov

Za zdravje in veselje. Vpišite se v sredo ali v petek. Mi poučujemo "Watz Clog," "Soft Shoe," "Stomp" in druge plesne.

Hale School of Tap Dancing

525 E. 140th St.

Prospect 3136 (54)

Dr. sv. Marije Magdalene št. 162 K. S. K. J.

Redna seja društva se vrši nočjo večer, v pondeljek, ob 8. uri, v dvorani stare šole sv. Vi-dna. Članice ste vladno vabljene, dase udeležete v obilnem številu. Po seji pa nekaj zavabe in prigrizka, ker je ravno pred pustom. Le pridite! Pozdrav! M. Hochevar, tajnica.

V SPOMIN

prve obletnice smrti našega ljubljene in nikdar pozabljenega soproga in očeta

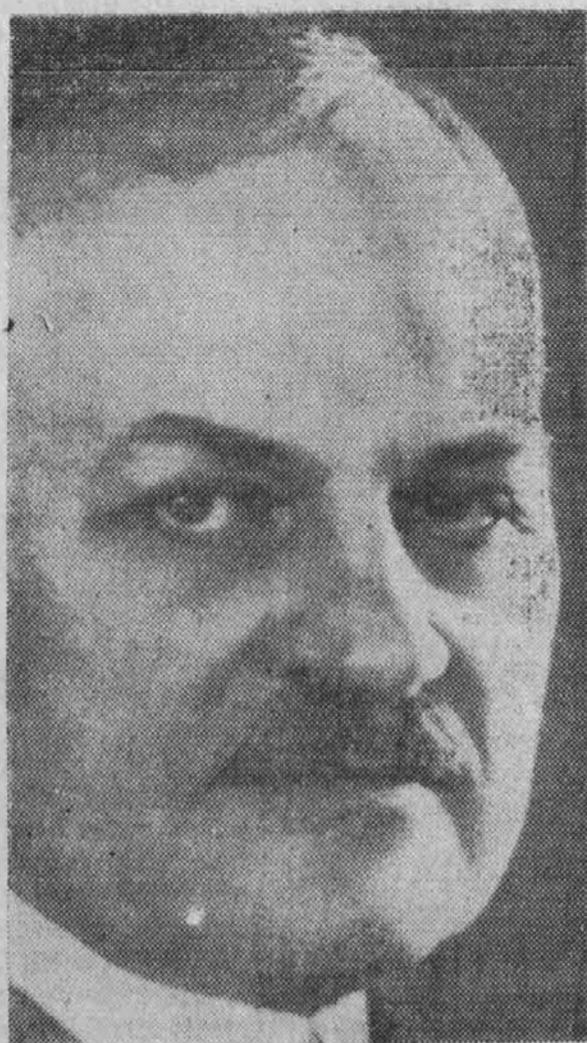
Frank Počkar

ki se je za vedno poslovil od nas in odšel v večno življenje dne 4. januarja 1934.

Dragi moj soprog in ljubljene ata, eno leto že počivaš v mrzlem grobu. Iz naših oči se vedno teko solze in Te objokujo. S tugo v srcu klčemo Tvoje ime, a Tebe od nikoder ni. Počivaj v miru, dokler se zopet snidemo nad zvezdami.

Tvoja žaljujoča žena in hčerk.

</

VPOŠTEVANJE od F. L. MAYTAG Slovencem v Clevelandu

Kupili ste tisoče Maytag pralnih strojev, z vlitim aluminastim čebrom, zadnjih dvanajst. let. Vem, da ste zadovoljni z njimi, ker dobivamo velikansko množino trgovanja od vas, potom naših lojalnih clevelandskih trgovcev.

Varčne hiše vpoštevajo, da kvalitativno blago je najboljša vrednost. Dokaz temu je v faktu, da se Maytagovo svetovno vodstvo v kvaliteti nadaljuje leto za letom, da prinese svetovno prvenstvo v prodaji.

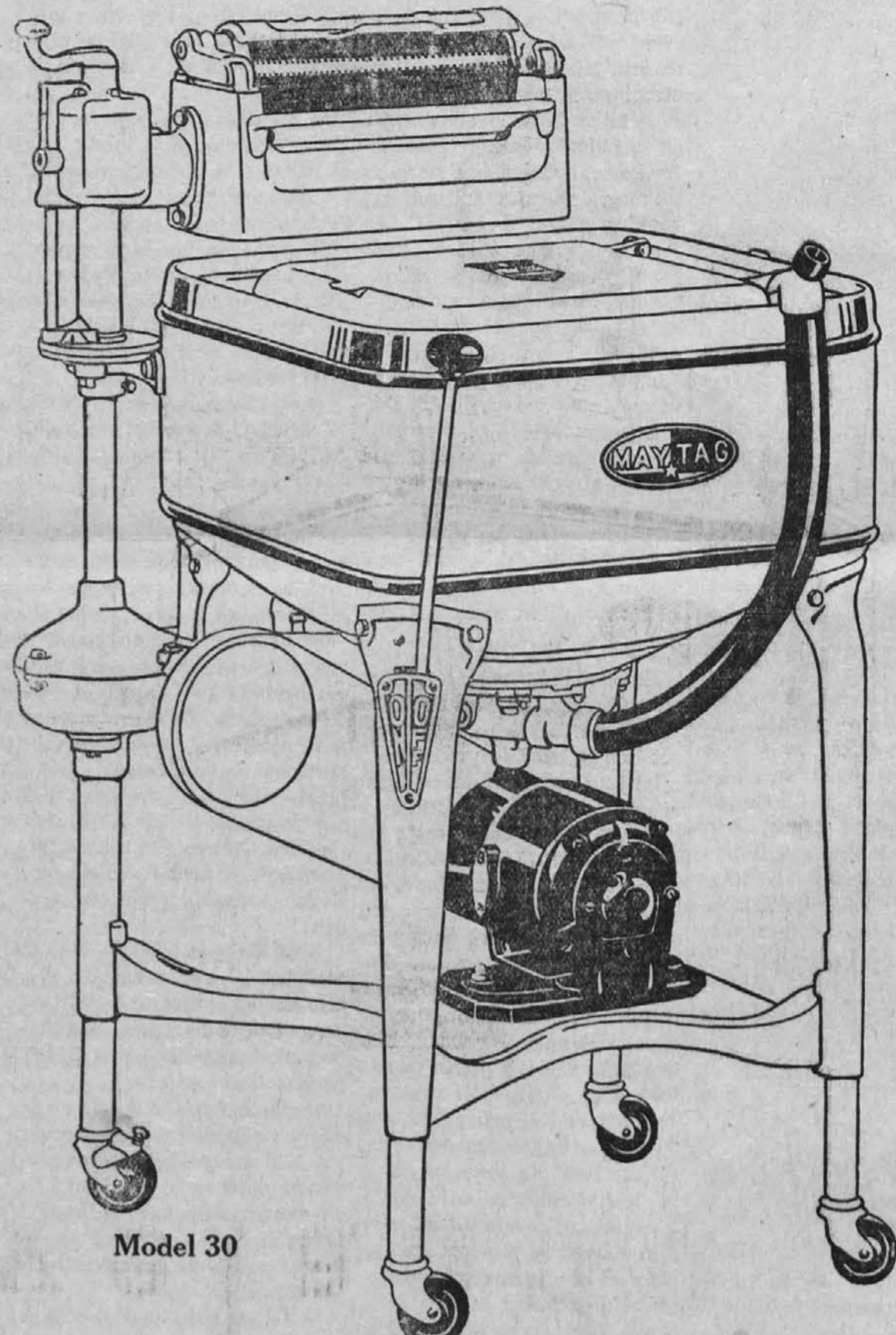
Zato Maytag čuti odgovornost domovom v Ameriki, da povsod vzdrži kvaliteto Maytaga. Vedno in globoko vpoštevamo izraze zaupanja, ki so ga prinesli do nas tako številni Slovenci iz Clevelandca, ki rabijo Maytag. Tega našega vpoštevanja in hvaležnosti vam ne moremo drugače izraziti kot potom vašega slovenskega časopisa. Veselilo nas bo, ako bomo še v bodoče ohranili vašo naklonjenost.

F. L. MAYTAG

MAYTAG PRIHRANI DENAR IN OBVARJE OBLEKO

Opere zvrhane čebre v dveh do sedmih minutah . . . opere zamazano perilo čisto, brez drgnjenja z roko . . . pere fino perilo bolj pazljivo kot z roko. Prostoren, iz enega kosa, gorkoto obdržeč, vlit iz aluminija čeber je že sam dovolj vzroka, da si izberete Maytag, pa so še drugi vzroki.

- * Counter-sunk Gyrorator—jako mehka pralna akcija
- * Roller odstranjevalec vode, zraven izpuščaj za vodo, ki se sam obrača
- * Oddelek za milnico, ki obdrži vodo čisto
- * Auto-type shift lever—nič ropotajočega kolesja
- * Tih, pogon, ki se sam maže
- * Pokrov na tečaje
- * Rob, preko katerega ne škropi
- * Noge, ki se lahko poljubno naravnajo
- * Lahko se vrteča vretena, ki ne zarjave
- * Vsak zakrit del fino izdelan iz najboljšega materiala

Model 30

Primerjajte Maytag točko za točko z kakim drugim pralnim strojem, potem pa vprašajte za lahko odplačljivi načrt in po
DANAŠNJIH ČUDOVITO NIZKIH CENAH

THE MAYTAG SALES COMPANY

2150 E. 18TH ST.

PROSPECT 1020

CLEVELANDSKI SLOVENSKI POOBLAŠČENI MAYTAG PRODAJALCI
SE VAM TUDI ZAHVALUJEJO ZA VAŠO NAKLONJENOST

MANDEL HARDWARE CO.
15704 Waterloo Rd.
KENmore 1282

A. GRDINA & SONS CO.

6019 St. Clair Ave.
15301 Waterloo Rd.
Henderson 2088

KREMZAR FURNITURE CO.

6806 St. Clair Ave.
ENDicott 2252

Maytag Aluminum Washer